Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (първи състав)

9 юни 2021 година*

„Езиков режим — Конкурс EPSO/AD/293/14 за назначаване на администратори в областта на конкурентното право, корпоративните финанси, финансовата икономика, промишлената икономика и макроикономиката (AD 7) — Невключване в списъка с резерви — Възражение за незаконосъобразност — Ограничаване на избора на втори език на конкурса до немски, английски или френски език — Регламент № 1 — Член 1г, параграф 1 от Правилника — Дискриминация, основана на езика — Обосноваване — Интерес на службата“

По дело T-202/17

Ana Calhau Correia de Paiva, с местожителство в Брюксел (Белгия), представлявана от V. Villante, G. Pandey и D. Rovetta, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, представлявана от L. Radu Bouyon, I. Melo Sampaio и L. Vernier,

ответник,

с предмет искане на основание член 270 ДФЕС, първо, за отмяна на решението от 9 ноември 2015 г. на конкурсната комисия на конкурс EPSO/AD/293/14 — Администратори (AD 7) в областта на конкурентното право, корпоративните финанси, финансовата икономика, промишлената икономика и макроикономиката, съгласно което името на жалбоподателката не е включено в съставения след приключване на процедурата за подбор списък с резерви, второ, за отмяна на решението от 23 юни 2016 г. за преразглеждане на първото решение, трето, за отмяна на решението от 22 декември 2016 г. за отхвърляне на жалбата по административен ред на жалбоподателката срещу първото решение, и четвърто, за отмяна на списъка с резерви, съставен след приключване на процедурата за подбор по-специално на администратори в областта на конкурентното право,

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав),

състоящ се от: H. Kanninen, председател, O. Porchia (докладчик) и M. Stancu, съдии,

секретар: B. Lefebvre, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 октомври 2020 г.,

постанови настоящото

Решение [1]

[…]

II. Производство и искания на страните

15 Жалбоподателката подава жалбата по делото в секретариата на Общия съд на 31 март 2017 г.

16 Към тази дата пред Съда е висящо дело C-621/16 P по жалба на Комисията от 25 ноември 2016 г. срещу решение от 15 септември 2016 г., Италия/Комисия (T-353/14 и T-17/15, EU:T:2016:495). С последното решение Общият съд отменя обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/276/14 за съставяне на списък с резерви за администратори (ОВ C 74 A, 2014 г., стр. 1) и обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/294/14 за съставяне на списък с резерви за администратори в областта на защитата на данните (ОВ C 391 A, 2014 г., стр. 1).

17 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 16 юни 2017 г., и на основание член 69, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд Комисията иска производството по настоящото дело да бъде спряно до обявяването на решението на Съда, с което се слага край на производството по дело C-621/16 P.

18 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 6 юли 2017 г., жалбоподателката възразява срещу спирането на производството.

19 С решение от 11 юли 2017 г., прието на основание член 69, буква г) от Процедурния правилник, председателят на пети състав на Общия съд решава да спре производството.

20 На 4 април 2019 г., след обявяването от Съда на решение от 26 март 2019 г., Комисия/Италия (C-621/16 P, EU:C:2019:251), Общият съд (пети състав) предприема процесуално-организационно действие по предложение на съдията докладчик, като иска от страните да изразят становище относно значението за настоящото дело на споменатото решение, както и на решение от 26 март 2019 г., Испания/Парламент (C-377/16, EU:C:2019:249). Страните представят становища по въпроса в определения срок.

21 На 5 юли 2019 г. Комисията представя писмената си защита.

22 Писмената реплика и писмената дуплика са представени съответно на 23 септември и на 11 ноември 2019 г. Писмената фаза на производство приключва на 20 ноември 2019 г.

[1] Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

23 На 22 октомври 2019 г. на основание член 27, параграф 3 от Процедурния правилник председателят на Общия съд с мотивирано решение и след консултации със съответните съдии определя в интерес на доброто правораздаване нов съдия докладчик, който заседава в първи състав на Общия съд.

24 С писмо, постъпило в секретариата на Общия съд на 12 декември 2019 г., жалбоподателката иска на основание член 106, параграф 2 от Процедурния правилник да се проведе съдебно заседание за изслушване на устните състезания.

25 С писмо, постъпило същия ден в секретариата на Общия съд, жалбоподателката представя нови доказателствени искания, като се позовава на член 85, параграфи 3 и 4 от Процедурния правилник. Комисията представя становището си по тези доказателствени искания в определения срок, като оспорва допустимостта им.

26 На 21 юли 2020 г. по предложение на съдията докладчик Общият съд (първи състав) решава да открие устната фаза на производството и предприема процесуално-организационни действия по член 89 от Процедурния правилник, като поставя писмени въпроси на Комисията. Тя отговаря в определения срок.

27 На 21 септември 2020 г. по предложение на съдията докладчик Общият съд (първи състав) предприема процесуално-организационни действия по член 89 от Процедурния правилник, като поставя писмени въпроси на страните и ги приканва да отговорят в съдебното заседание.

28 Устните състезания и отговорите на страните на поставените им от Общия съд писмено и устно въпроси са изслушани в съдебното заседание на 6 октомври 2020 г.

29 Жалбоподателката иска от Общия съд:

– на основание член 277 ДФЕС да отмени, като евентуално първо установи незаконосъобразността и неприложимостта по отношение на жалбоподателката на обявлението за конкурса и на съответния езиков режим:

  – решението, съгласно което тя не е включена в списъка с резерви,

  – решението за преразглеждане,

  – решението за отхвърляне на жалбата по административен ред,

  – списъка с резерви от разглеждания конкурс,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

30 Освен това жалбоподателката иска от Общия съд с процесуално-организационни действия да разпореди на Комисията да представи всички документи на EPSO, които са свързани с приемането на решенията, чиято отмяна се иска.

31 Комисията иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателката да заплати съдебните разноски.

III. От правна страна

[…]

Б. По същество

[…]

1. По второто, третото и четвъртото основание за незаконосъобразност на обявлението за конкурса поради ограничаване на избора на втори език на конкурса до немски, английски или френски

[…]

а) По допустимостта на възражението за незаконосъобразност

41 В подкрепа на възражението за недопустимост Комисията посочва, че съгласно съдебната практика кандидат не може да обоснове жалба по административен ред срещу решение на конкурсна комисия с нередовност на обявлението за конкурс, ако не е оспорил своевременно считаните от него за увреждащи го разпоредби от това обявление. Жалбоподателката можела да оспори законосъобразността на обявлението само ако докажела наличието на тясна връзка между мотивите на обжалваното решение и възражението за незаконосъобразност на обявлението за конкурса. В случая според Комисията няма връзка между мотивите на решението за невключването на името на жалбоподателката в списъка с резерви и ограничаването на избора на втория език на разглеждания конкурс до немски, английски или френски език. Такава връзка не можела да се установи по-специално от коментарите в частта от „паспорта на уменията“, която се отнася до комуникативните умения на жалбоподателката. Всъщност според Комисията жалбоподателката е показала в това отношение умения, които са счетени за „задоволителни“, а това доказвало, че решението за невключване на името ѝ в списъка с резерви не се дължи на факта, че е положила изпити по модела „Център за оценяване“ на френски език.

42 Жалбоподателката оспорва доводите на Комисията.

43 В самото начало следва да се припомни практиката на Съда, че съгласно член 277 ДФЕС всяка страна може при спор, който засяга акт с общо приложение, приет от институция, орган, служба или агенция на Съюза, да се позове на средствата, предвидени в член 263, втора алинея ДФЕС, за да обоснове пред Съда на Европейския съюз неприложимостта на този акт (решение от 8 септември 2020 г., Комисия и Съвет/Carreras Sequeros и др., C-119/19 P и C-126/19 P, EU:C:2020:676, т. 66).

44 Тази разпоредба е израз на общ принцип, който гарантира на всяка страна правото инцидентно да оспори акт с общо действие, ако представлява правно основание на отнасящо се до нея решение, чиято отмяна иска (вж. решение от 8 септември 2020 г., Комисия и Съвет/Carreras Sequeros и др., C-119/19 P и C-126/19 P, EU:C:2020:676, т. 67 и цитираната съдебна практика).

45 Тъй като член 277 ДФЕС няма за цел да допусне някоя от страните да оспори приложимостта на акт с общо действие, независимо дали това е от полза за предявен иск, или подадена жалба, актът, за който се твърди, че е незаконосъобразен, трябва да бъде пряко или непряко приложим в разглеждания в конкретното производство случай (вж. решение от 8 септември 2020 г., Комисия и Съвет/Carreras Sequeros и др., C-119/19 P и C-126/19 P, EU:C:2020:676, т. 68 и цитираната съдебна практика).

46 В този смисъл в производства по жалби за отмяна на индивидуални решения Съдът е приел за допустимо повдигането на възражения за незаконосъобразност на разпоредби от акт с общо действие, които представляват правно основание на съответните индивидуални решения или имат пряка правна връзка с тях (вж. решение от 8 септември 2020 г., Комисия и Съвет/Carreras Sequeros и др., C-119/19 P и C-126/19 P, EU:C:2020:676, т. 69 и цитираната съдебна практика).

47 По отношение по-специално на обявлението за конкурса следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в рамките на процедурата по назначаване, която представлява сложна административна дейност, включваща поредица от решения, кандидат в конкурс може, когато подава жалба срещу последващ акт, да се позове на нередовността на тясно свързаните с него предходни актове (вж. в този смисъл решение от 11 август 1995 г., Комисия/Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, т. 17 и цитираната съдебна практика) и да твърди по-специално незаконосъобразност на обявлението за конкурса, в изпълнение на което е бил приет актът (вж. решение от 14 декември 2017 г., PB/Комисия, T-609/16, EU:F:2017:910, т. 26 и цитираната съдебна практика).

48 Това, че обявлението за конкурс не е обжалвано в срок, не е пречка жалбоподателят да се позове на нарушения, настъпили при провеждането на конкурса, дори когато до тях се стига поради текста на обявлението за конкурс (вж. решение от 31 януари 2006 г., Giulietti/Комисия, T-293/03, EU:T:2006:37, т. 40 и цитираната съдебна практика).

49 По-конкретно, в съдебната практика се приема, че е допустимо съдебно обжалване на основание незаконосъобразност на неоспореното своевременно обявление за конкурс, когато то се отнася до мотивите на обжалваното индивидуално решение. Всъщност кандидат в конкурс не би могъл да бъде лишен от правото да оспори във всички аспекти, включително определените в обявлението за конкурс, правилността на индивидуалното решение, прието спрямо него в изпълнение на определените в това обявление условия, доколкото единствено това решение за прилагане индивидуализира неговото правно положение и му позволява да узнае със сигурност как и в каква степен неговите частни интереси са били накърнени (вж. решение от 14 декември 2017 г., PB/Комисия, T-609/16, EU:T:2017:910, т. 28 и цитираната съдебна практика).

50 За сметка на това при липсата на тясна връзка между самите мотиви на обжалваното решение и изтъкнатата като основание за обжалване незаконосъобразност на неоспореното своевременно обявление за конкурс твърденията по това основание трябва да бъдат приети за недопустими в приложение на свързаните с обществения ред норми

относно сроковете за обжалване, отклонение от които в подобна хипотеза би накърнило принципа на правната сигурност (вж. решение от 14 декември 2017 г., PB/Комисия, T-609/16, EU:T:2017:910, т. 29 и цитираната съдебна практика).

51 Именно в светлината на тези съображения следва да се разгледа възражението за недопустимост, което Комисията повдига срещу възражението за незаконосъобразност на обявлението за конкурс.

52 Първо, следва да се припомни, че с възражението си за незаконосъобразност жалбоподателката оспорва по същество разпоредбите от обявлението за конкурса, свързани с езиковия режим, а именно тези от тях, които ограничават избора на втори език до немски, английски и френски. Вторият език се използва по-специално за изпити по модела „Център за оценяване“, които се отнасят до общите и специфичните умения на кандидатите.

53 Второ, във връзка с мотивите на обжалваното решение следва да се припомни, че с писмо от 9 ноември 2015 г. жалбоподателката е уведомена за невключването на името ѝ в списъка с резерви, поради това че не е получила най-високите точки на изпитите по модела „Център за оценяване“. Освен това в обжалваното решение се посочва, че конкурсната комисия внимателно е преразгледала оценките, дадени на жалбоподателката на изпитите по модела „Център за оценяване“, преразгледала е преценката на нейните общи и специфични умения и е стигнала до извода, че резултатите ѝ отразяват представянето ѝ на посочените изпити.

54 Трето, от предоставения на жалбоподателката „паспорт на уменията“ се установява, че за общото умение „комуникативност“ тя е получила 5,5 от общо 10 точки и че това е един от най-лошите резултати и една от най-ниските оценки, получени от нея при преценката на общите ѝ умения на изпитите по модела „Център за оценяване“. Съгласно точка 1.2 от общите разпоредби, към която препраща бележка под линия 7 от обявлението за конкурса, оценката за тези умения се отнася до способността на кандидата да „общува ясно и точно както устно, така и писмено“. От това косвено, но несъмнено следва изводът на конкурсната комисия относно владеенето на френски език от жалбоподателката или поне относно притежаването на умение, силно обусловено от владеенето на този език.

55 Четвърто, макар наистина в обявлението за конкурса да не е предвиден изпит, свързан със специфичните познания на жалбоподателката в областта на лексиката и граматиката на немски, английски или френски език, не може да се отрече, че съществува тясна връзка между владеенето от жалбоподателката на френски език, който тя е избрала като втори език, и изпитите, които е трябвало да положи на този език. Всъщност владеенето на френски език от жалбоподателката неизбежно и несъмнено се отразява на резултатите ѝ от предвидените в разглеждания конкурс изпити за проверка на общи и специфични умения.

56 В това отношение е установено, че вероятността кандидатът да получи по-добри оценки на изпитите е по-голяма, ако тези изпити са на майчиния му език или на езика, който той владее също толкова добре (решение от 2 юли 2014 г., Da Cunha Almeida/Комисия, F-5/13, EU:F:2014:176, т. 38), още повече при технически изпит като работата по казус.

57 Впрочем, от една страна, майчиният език на жалбоподателката безспорно е португалски. От друга страна, както подчертава Комисията, жалбоподателката — макар да е декларирала във формуляра си за кандидатстване, че владее френски език на ниво C2 по Обща

европейска референтна рамка за езиците, тоест на същото ниво като португалски език, и че е завършила част от образованието си в Белгия и Франция — пред Общия съд заявява, а Комисията не възразява, че владее по-добре майчиния си език от френския. Много е вероятно това да е така, като се има предвид, че съгласно формуляра за кандидатстване на жалбоподателката академичният и професионалният ѝ път, както и образованието и професионалната ѝ кариера в по-голямата си част по същество са преминали в Португалия.

58 Пето, следва да се подчертае, че разглежданото ограничаване на избора на втори език на конкурса до три езика не се отнася само до способността на кандидатите да се изразяват устно или писмено, но определя и вида клавиатура, който те могат да използват за работата по казус, тъй като съгласно практиката на EPSO на кандидатите се предоставят клавиатури само на езика (или евентуално езиците) на провеждане на съответния изпит. В случая обаче е безспорно установено, че жалбоподателката е трябвало да използва вид клавиатура, който не е свикнала да използва на майчиния си език. Следва да се констатира, че това обстоятелство е от значение за провеждането, а оттам и евентуално за резултата от изпит, по време на който с клавиатура и за ограничено време е трябвало да напише текст с определена дължина.

59 Шесто, по отношение на изтъкнатия в съдебното заседание довод на Комисията, че тясна връзка може да се установи само в случаите, когато резултатите от изпитите за оценяване на общите умения на кандидатите са незадоволителни или изключително лоши, се налага изводът, че подобен довод води до това да се застъпи без основание по-стриктното прилагане на условието за наличие на тясна връзка, когато изтъкнатата незаконосъобразност е свързана с езиковия режим на конкурса.

60 С оглед на всички изложени съображения следва да се приеме, че съществува тясна връзка между мотивите на обжалваното решение и разпоредбите от обявлението за конкурса относно езиковия режим на разглеждания конкурс, чиято законосъобразност се оспорва.

61 Ето защо повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост следва да се отхвърли, а възражението на жалбоподателката за незаконосъобразност на обявлението за конкурса трябва да се обяви за допустимо.

[…]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (първи състав)

реши:

1) Отменя решението от 23 юни 2016 г. на конкурсната комисия на конкурс на общо основание EPSO/AD/293/14, което е съобщено от Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) и с което се отхвърля искането на г-жа Ana Calhau Correia de Paiva за преразглеждане на решението от 9 ноември 2015 г. да не бъде включена в списъка с резерви от конкурса.

2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.

3) Г-жа Calhau Correia de Paiva понася една трета от направените от нея съдебни разноски.

4) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски и две трети от направените от г-жа Calhau Correia de Paiva съдебни разноски.

Kanninen Porchia Stancu

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 юни 2021 година.

Подписи